

nogen bestaaende Lov ved de Nedsættelser, vi have foreslaaet paa de militære Budgetter.“ Hertil svarede den nuværende højtærede Konseilspræsident og Justitsminister, Sp. 4473: „Da det ærede Medlem ønskede, at jeg skulde paavise blot en enkelt af de Ændringer, som han og hans Partifælle i Finansudvalget have stillet, som var i Strid med bestaaende Love eller de ved bestaaende Love tilvejebragte Forhold, som ere Konsekvenser af Lovene, saa skal jeg dog sige til det ærede Medlem, at for det første foreslog han og hans Partifælle i Finansudvalget til 2den Behandling her under Ændringsforslag Nr. 183 at nægte de 2,375,000 Kr., som skulde bevilges i Henhold til Lov om Bevilling til Anskaffelse af nyt Feltskyts af 20. December 1901. Nu kan det ærede Medlem synes nok saa daarligt om denne Lov, Loven er bleven til paa fuldkommen forfatningsmæssig Maade, den er forelagt af Regeringen og vedtaget af et Flertal i begge Rigsdagens Ting og stadfæstet af Kongen, og denne Lov er det ærede Medlem og hans Parti forpligtet til at respektere, indtil de faa Loven gjort om ad Lovens Vej. (Afbrydelse af *K. M. Klausen*). Det kan det ærede Medlem sige Nej til, men der kommer han virkelig til det, som han med store Ord sagde til mig før: der er ingen, der tror ham; saa naive ere Vælgerne i Danmark ikke i forfatningsmæssige Spørgsmaal, at de ikke vide, at bestaaende Love skulde ogsaa Socialdemokraterne respektere, selv om de ikke have stemt for dem. Saa længe de Herrer Socialdemokrater ikke ere i Flertal her i dette Ting, saa længe kan der gennemføres Love paa fuldkommen forfatningsmæssig Maade uden de Herrers Medvirken, og naar Lovene ere blevne til paa fuldkommen forfatningsmæssig Maade, ere de Herrer forpligtede til at respektere dem, indtil de faa dem gjort om paa forfatningsmæssig Maade“. Det var grundig og klar Besked, det ærede Medlem der fik fra Venstres daværende Ordfører, den nuværende højtærede Konseilspræsident.

Men der kan anføres mange andre Eksempler. Samme Aar ser man i Tillæg B. Sp. 649, at Socialdemokraterne foreslaar at nægte Bevillingen til Fuldførelse af Panserskibet „Olfert Fischer“, 700,000 Kr., og til Paabegyndelse af et nyt Panserskib, 500,000 Kr., samt en hel Del flere Bevillinger. Disse Ændrings Vedtagelse vilde have gjort det umuligt at holde Flaaden i den Stand, som den gældende Søværnslov paabød. Jeg skal minde om,

at den gældende Søværnslov var Loven af 28. Maj 1880. Dens § 1 siger, at „Søværnet omfatter Flaaden og Orlogsværftet med deres Personel“, og § 2 siger: „Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe“. Det vilde være umuligt at opfylde denne Lovs klare Bestemmelser om de 12 større Skibe, naar man nægtede Fuldførelse af dem, der er begyndte, og nægtede at paabegynde Bygningen af nye Skibe. Men det er ikke alene i det Aar, Socialdemokraterne gør dette, jeg kunde nævne adskillige andre Aar. Jeg skal nævne Aaret 1907—08. Der vil man i Tillæg B. Sp. 894 finde, at Socialdemokraterne vil nægte Bevilling til Fortsættelse af Bygning af Panserskibet „Peder Skram“ med 1,243,100 Kr. og 300,000 Kr. til Vedligeholdelse af Flaadens faste Inventar. Altsaa atter der og Gang efter Gang nægter Socialdemokraterne Bevillinger, som skal præsteres i Henhold til Søværnsloven, og uden hvilke denne Lov ikke kan ske Fyldest. Det er altsaa i Strid med bestaaende Love, disse Ændringsforslag er stillede. I det samme Aar, 1907—08, foreslaar man at nægte en Mængde Bevillinger. Man foreslaar Nedsættelser paa mange Konti, Orlogsværftets Drift og Vedligeholdelse, Sømine- og Torpedovæsenet, Munderingssager, Ammunition baade til Kanoner og til Geværer, Søminer o. s. v.; man foreslaar fuldstændig at nægte Ammunition til Søminer og til Panserskibe. Der er i alt Nægtelser til 3 Mill. Kr. og Nægtelser af den Beskaffenhed, at hvis de var vedtagne, kunde man lige saa godt have afskaffet vort Forsvarsvæsen. Naar der nemlig nægtes Bevillinger til Kugler og Krudt til Geværer og til Ammunition i det hele, til Munderingssager til Soldaterne o. s. v., ja, saa er vort Forsvarsvæsen jo intet værd. Men det vil igen sige, at Socialdemokraterne har foreslaaet at nægte Bevillinger, der er opførte i Kraft af bestaaende Love.

Jeg kan tage et Eksempel fra helt ny Tid, fra Samlingen 1912—13, Finanslovsforslaget for 1913—14. Her vil man i Tillæg B. Sp. 493 finde, at Socialdemokratiet har stillet et Ændringsforslag til § 19, Ændringsforslag Nr. 152, der gaar ud paa, at Befæstningsanlæg i Henhold til Lov Nr. 210 af 30. September 1909, 2,919,000 Kr., udgaar. I Henhold til Forsvarslovene af 1909 skal der udføres visse Befæstningsanlæg til fastsatte Summer, men Socialdemokratiet nægter altsaa, fuldkommen i Strid med bestaaende Love, at gøre dette. Efter dette, som det ærede